

ชื่อหนังสือพิมพ์ ไทยนิวส์	วันที่ 11-2 ต.ค. 2553	ปีที่ 41	ฉบับที่ 14559	หน้า 3
-------------------------------------	---------------------------------	--------------------	-------------------------	------------------

ฟองป่า คำบอกเล่าคนล้นน้ำ

แม่น้ำลำคลอง ต่างเป็นที่หากิน ของผู้คนล้นน้ำ เพื่อให้ปากท้อง ชีวิตอยู่สุขสบาย และมีอาชีพในการหาปลา หากสัตว์น้ำไปขายเป็นรายได้ แต่การหาปลา หากสัตว์น้ำจะหากันได้ง่ายๆ ผู้คนที่อยู่ล้นน้ำต้องมีความรู้ มีประสบการณ์ในการใช้เครื่องมือจับปลา จับสัตว์น้ำต่างๆมีความรู้ มีประสบการณ์ที่ต้องสังเกตอย่างเช่น "ฟองป่า"

มาวันนี้ผู้เขียนได้มีโอกาสไปแควตามลำน้ำปิง เดินเลียบฝั่ง พร้อมกับถือกล้องถ่ายภาพไปด้วยตามโอกาสที่จะอำนวย ก็มีโชคอยู่บ้างที่ไปพบปะผู้คนหรือนายพรานปลาเขากำลังออกทอดแห

หาปลาในลำน้ำปิง

เมื่อมีโอกาสจึงได้นั่งรอดูพวกเขา เป็นการปล่อยอารมณ์มองเห็นวิธีการต่างๆของนายพรานปลา โดยเฉพาะการดูว่าเมื่อใดจะต้องทอดแหลงน้ำ เมื่อใดจะต้องนั่งเพื่อดูว่าปลาที่มีที่ไหน เป้าหมายที่ต้องทอดแหจะต้องทำเมื่อไร

ด้วยการที่ต้องการความรู้จริงจึงต้องอดทนนั่งดูอยู่นานพอสมควร จนกระทั่งนายพรานปลาเข้ามาที่ฝั่งแหว่พักผ่อนเอาแรง ผู้เขียนจึงได้มีโอกาสได้ถามถึงวิธีการหาปลาด้วยการทอดแหบนเรือนายพรานปลาบอกว่า "หากเราลงเรือ จะต้องมีย่าน้อยสองคน คือคนหนึ่งเป็นคนทอด อีกคนหนึ่งเป็นคนพายเรือ ทั้งสองคนที่ต้องเข้ามือกัน คือจะต้องรู้มือกันว่า เมื่อใดจะทอดแห ทอดแหแล้วคนพาย

เรือจะต้องทำเรือให้นิ่งหรือช้าลงเพื่อให้ผู้ทอดแหขึ้นมาจากน้ำเพื่อดูว่าปลาติดหรือไม่ โดยเฉพาะก่อนทอดแหต้องปล่อยเรือให้ไหลไปตามน้ำเหมือนดังท่อนไม้เพื่อมิให้ปลารู้ตัว แล้วสังเกตว่า ฟองป่า คือหัวปลาที่อยู่ใต้ผิวน้ำจะเป็นคลื่นทวนกระแสน้ำไปมานั้นแหละจึงเชื่อว่าปลากำลังเล่นน้ำอยู่ ผู้ทอดแหจะเตรียมแหแล้วทอดลงกล่อมฟองป่า เมื่อทอดแหลงแล้ว ผู้ที่พานเรือต้องคัดเรือให้นิ่งมิให้ไหลตามน้ำจนกว่าผู้ทอดแหจะดึงแหมาบนเรือ แล้วตรวจดูว่าปลาติดขึ้นมาหรือไม่"

ฟองป่า จะต้องเคลื่อนไปมา ทวนน้ำเคลื่อนไหว แต่หากเป็นฟองอยู่กับที่นั่นคือตอไม้ อย่าได้ทอดแหหาไม่แล้วแหจะขาดก่อนได้ปลาเนื้อหมูเฮา...

โดย นิคม พรหมมาเทพย์